

(Kort bemærkning).

Johs. Poulsen (RV):

Venstres ordfører, hr. Troels Lund Poulsen, gav under spørgerunden udtryk for, at den milliard kroner, som man bruger til takstnedsættelser på daginstitutionsområdet, er bedre anvendt til at hælde i forældrenes baglommer. Den kunne jo være brugt til kvalitet i daginstitutionerne, den kunne være brugt til at fastholde personale, måske endda udvikle kvaliteten i daginstitutionerne i øjeblikket.

Jeg vil spørge: Er det fortsat også Socialdemokratiets opfattelse, ligesom det var Venstres opfattelse, at den milliard ligger bedst i forældrenes lommer?

(Kort bemærkning).

Henrik Sass Larsen (S):

Som det sikkert også er ordføreren bekendt, gik vi til folketingsvalg sidste gang på et løfte om maksimalt 1.000 kr. som betaling i daginstitutionerne. Det, som er sket, er, at regeringen så delvis har imødekommet det, og det har vi så stemt for, fordi det var et skridt i den rigtige retning. Så det støtter vi, og det er vi gået til folketingsvalg på.

Kl. 13.25

Jeg vil altså også sige, at det jo ikke er enten-eller, det er faktisk muligt både at gøre det billigt for børnefamilierne og godt for børnefamilierne. Vi syntes, der var en pointe i, at børnefamilierne er nogle af de mest stressede og også nogle af dem, som sidder hårdest i det økonomisk. Så det giver faktisk en masse mening at målrette en økonomisk lempelse lige præcis til dem, og det var netop derfor, vi i sin tid kom med forslaget. Det er det, som nu delvis er blevet gennemført, og det synes jeg sådan set er fornuftigt.

(Kort bemærkning).

Johs. Poulsen (RV):

Så hvis man betragter takstnedsættelser som noget, der ligner skattelettelser, altså flere penge i borgerens lomme frem for bedre velfærd og service i den offentlige sektor, kan man sige, at i det her tilfælde mener Socialdemokratiet, at det var fornuftigt at lægge pengene ude hos borgerne.

Nu har vi i debatten i dag talt meget om, at forældrene er det måske den oplevelse, man har af hverdagen, der er afgørende. Jeg står her med et dansk provinsdagblad fra i går, hvor man også beskæftiger sig med det her emne, og

der er en forælder, der siger til journalisten i et interview:

Ja, hvis man havde sagt, at de lempelser i forældrebetalingen nu et halvt år efter ville medføre besparelser, så ville ingen have sagt ja tak; så ville de fleste forældre nok have sagt, at de i stedet hellere ville foretrække brugerbetalingen. Men den mulighed får vi jo ikke engang, siger en navngiven forælder her.

Vil Socialdemokratiet være med til bare at overveje, om den mulighed skal gives til forældrene, hvis der nu kunne skabes enighed om det i Folketinget?

(Kort bemærkning).

Henrik Sass Larsen (S):

Jamen jeg er uenig i fremstillingen, at årsagen til, at der skal være nedskæringer i børnehaver, er, at man giver en lempelse af taksten. Det er jo et anliggende for Folketinget, hvor man siger, at man ønsker en maks.-grænse på 25 pct. for, hvor meget der må betales i daginstitutionerne, og så må der jo kompenseres fuldt ud for det.

Derudover har man så indgået en lang række andre aftaler, der betyder, at der er smalhals rundt omkring i kommunerne, og så må man jo sørge for at bringe det i orden. Men at det ene er forårsaget af det andet, den sammenhæng kan jeg ikke se. Vi vil ikke fravige det løfte, vi gav, og – synes jeg også – den gode idé, det er særskilt at kunne give et tilskud og belønne børnefamilierne, som knokler hårdt i det, og som jo er nogle af dem, som har allermost brug for nogle kontante midler.

(Kort bemærkning).

Margrethe Vestager (RV):

Det synes jeg er meget interessant, fordi det jo stiller Socialdemokratiet i samme position som De Konservative, nemlig at man meget gerne vil give skattelettelser. Det er jo det, vi taler om, og det var også det, ordføreren sagde, nemlig at man gerne ville give den mulighed, som et direkte tilskud er, for det gør jo, at man f.eks. i en børnefamilie kan vælge at arbejde mindre.

Det forekommer meget, man må nok næsten sige hyklerisk, når Socialdemokratiet så samtidigt vil fastholde skattestoppet. For hvis man virkelig ville en øget velfærd, må man jo også gennemføre en skattereform, der giver mulighed for, at flere kan komme i arbejde, og at arbejdsstyrken kan stige, så enhver frygt hos regeringen for, at økonomien bliver overophedet, kan manes i jorden.